

11 Οκτωβρίου, 1991

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΩΤΗΡΗΣ Α. ΠΑΝΑΓΗ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 3/89).

- Αρχή Λιμένων Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Η διαπίστωση της κατοχής από τους υποψηφίους του προσόντος της γνώσεως της αγγλικής γλώσσας — Δεν απαιτείται εξειδικευτικός σχολιασμός του διορίζοντος οργάνου στην απόφασή του γύρω από την κατοχή του προσόντος αυτού τουλάχιστον όταν η έρευνα αφορά απλή γνώση της γλώσσας μόνον. 5
- Αρχή Λιμένων Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σύγκριση των υποψηφίων — Και σε περίπτωση ακόμη που η περί προαγωγής απόφαση δεν αποκαλύπτει με ρητές αναφορές πως έλαβε χώρα σύγκριση των υποψηφίων, λειτουργεί το τεκμήριο της κανονικότητας και τεκμαίρεται μαχητά ότι η σύγκριση έγινε. 10
- Αρχή Λιμένων Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Το κριτήριο της αξίας — Η συνάρτησή του με τη βαθμολογία των εμπιστευτικών εκθέσεων — Ο γενικός νομολογιακός κανόνας, συνολικά για τους υπαλλήλους, είναι πως στις εκτιμήσεις που βασίζονται σε εμπιστευτικές εκθέσεις σημασία έχει η γενική βαθμολογία — Οι επί μέρους κρίσεις δεν έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα αν δεν επηρεάζουν την γενική κατάταξη και βαθμολόγηση. 15
- Αρχή Λιμένων Κύπρου — Κ.Δ.Π. 317/82 — Μέρος 11, Καν. 1 (β) — Ρητή η πρόβλεψη περί καταργήσεως του Καν. 44(1) της Κ.Δ.Π. 136/78 του επέτρεπε τη λήψη υπόψη της προτίτησής στο Τμήμα Λιμένων — Συναικόλουθη και η εξάλειψη των αντιστοιχών δικαιωμάτων βάσει της σχετικής πρόθεσης που εκδηλώνεται στον Καν. 1 (β) σε αρμονία και με το Άρθρο 10, παράγραφος (γ), εδ. 2, του περί Ερμηνείας Νόμου, Κεφ. 1. 20 25
- Αρχή Λιμένων Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Ορισική μόνο αξία μπορεί να έχει αρχαιότητα από άλλη θέση στο παρελθόν.

5 Αρχή Λιμένων Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Διενεργούνται με γνώμονα τα τρία νομοθετημένα κριτήρια — Η φύση των καθήκοντων της θέσης δεν αποτελεί καθυετή νόμιμο κριτήριο για την προτίμηση υποψηφίου — Τα καθήκοντα της θέσης δεν συνιστούν στοιχείο κρίσεως.

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός Έλεγχος — Ουσιώδη στοιχεία — Τα στοιχεία που η διοίκηση είχε στη διάθεσή της κατά το χρόνο που λάμβανε την απόφαση, όχι μεταγενέστερα.

10 Ακυρωτική Απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Επανεξέταση — Ακύρωση απόφασης για έλλειψη ή ανεπάρκεια αιτιολογίας — Είναι δυνατόν κατά την επανεξέταση να επαναληφθεί η διοικητική απόφαση χωρίς να παραβιάζεται το δεδικασμένο, αν η διοίκηση αιτιολογήσει επαρκώς τη νέα της κρίση.

15 Με την παρούσα προσφυγή επιδιώχθηκε η ανατροπή της περί προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους απόφασης της καθ' ης η αίτηση Αρχής, προαγωγής στη θέση λιμενικού μηχανοδηγού 1ης τάξης. Η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν προϊόν επανεξέτασης κατόπιν ακυρωτικής απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου που αφορούσε την αρχική προαγωγή στην ίδια θέση. Οι λόγοι ακύρωσης που προβλήθηκαν εκ μέρους του αιτητή αφορούσαν την ισχυριζόμενη μη διερεύνηση από τους καθ' ων η αίτηση της κατοχής ή μη του απαιτούμενου προσόντος της γνώσης της αγγλικής γλώσσας, την απουσία σύγκρισης των υποψηφίων και την παραγνώριση, ελλείψει έρευνας και πάλι, της αρχαιότητας. Αμφισβητήθηκε 25 επίσης από τον αιτητή η ικανότητα του ενδιαφερομένου μέρους να ανταποκριθεί στα καθήκοντα της θέσης καθώς και η επάρκεια της αιτιολογίας της επίδικης πράξης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

30 1. Η μέθοδος διαπίστωσης της κατοχής του προσόντος της γνώσης της αγγλικής γλώσσας ήταν εν προκειμένω ικανοποιητική, παρόλο που δεν σχολιάστηκε εξειδικευτικά, δοθέντος ότι δεν απαιτείτο επίπεδο υψηλότερο από την απλή γνώση της γλώσσας και εν όψει των περιεχομένων στους φακέλους ενισχυτικών στοιχείων.

35 2. Η ύπαρξη αξιολογικής σύγκρισης των διαδίκων είναι φανερή με την πρώτη ματιά στο σχετικό απόσπασμα του οικείου πρακτικού και μάλιστα με ρητή μνεία στοιχείων των φακέλων. Και σε περίπτωση ακόμη που η απόφαση δεν αποκαλύπτε με ρητές αναφορές πως έλαβε χώρα σύγκριση των υποψηφίων, θα λειτουργούσε 40 το μαχητό μεν αλλά ενεργό τεκμήριο της κανονικότητας: ότι δηλαδή το διορίζον όργανο έλαβε υπόψη και σύγκρινε τους υποψηφίους μεταξύ τους πριν εκφράσει την προτίμησή του.

45 Σχετικά με το κριτήριο της αξίας, ο αποκρυσταλλωμένος κανόνας είναι πως στις εκτιμήσεις που βασίζονται σε εμπιστευτικές εκθέσεις σημασία έχει η γενική βαθμολογία. Οι επί μέρους κρίσεις

δεν έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα αν δεν επηρεάζουν τη γενική κατάταξη και βαθμολόγηση.

3. Οι συνέπειες που μπορεί να προκύψουν από κατάργηση νόμου (εδώ, από την κατάργηση του Καν. 44 (1) της Κ.Δ.Π. 136/78 από τον Καν. 1 (β), Μέρος II της Κ.Δ.Π. 317/82) καθορίζονται από το άρθρο 10 του περί Ερμηνείας Νόμου, Κεφ. 1 της Κυπριακής νομοθεσίας. Κρίσιμη η παράγραφος (γ) του εδ. 2, από την οποία είναι σαφές ότι για να μην διαγραφεί δικαίωμα είναι απαραίτητη η προϋπόθεση να μην εκδηλώνεται πρόθεση στο νέο νόμο για εξάλειψή του. Στην παρούσα περίπτωση υπάρχει τέτοια πρόνοια που καταργεί το δικαίωμα. Άρα κατά τον υπολογισμό της αρχαιότητας του αιτητή δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη η αρχαιότητα που δημιουργήθηκε στο Τμήμα Λιμένων που εν πάση περιπτώσει οριακή μόνον αξία μπορεί να έχει καθώς αφορά άλλη θέση στο παρελθόν.

4. Η φύση των καθηκόντων της θέσης δεν αποτελεί καθ' εαυτήν νόμιμο κριτήριο για την πρόκριση υπαλλήλου έναντι συναδέλφου του. Η προαγωγή των υπαλλήλων της Αρχής Λιμένων Κύπρου γίνεται με γνώμονα τα τρία στοιχεία που αναφέρουν οι κανονισμοί. Τα καθήκοντα της θέσης δεν συνιστούν στοιχείο κρίσης.

5. Ο ακυρωτικός έλεγχος γίνεται στα πλαίσια των στοιχείων που η διοίκηση είχε στη διάθεσή της κατά το χρόνο που λάμβανε την απόφαση.

6. Είναι γενική αρχή ότι μετά την ακύρωση απόφασης για έλλειψη ή ανεπάρκεια αιτιολογίας ή διοίκησης, επανεξετάζοντας το θέμα, μπορεί να επαναλάβει την απόφασή της, χωρίς τοίπο να σημαίνει πως παραβιάζει το δεδικασμένο, αν αιτιολογήσει επαρκώς τη νέα της κρίση.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις: 30

Γεωργιάδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1967) 3 Α.Α.Δ. 653·

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 789, 791, 796, ημερ. 30/5/89)·

Στεφάνου ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 512/89, ημερ. 19/9/90)·

Δημοκρατία ν. Ρούσσου (1987) 3 Α.Α.Δ. 1217· 35

Δημοκρατία ν. Καστελλάνου (1988) 3 C.L.R. 2249·

Γεωργίου & Άλλοι ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές Αρ. 1040/87, 46/88, ημερ. 12/12/90)·

Μιτσιδής ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 823·

Zafros ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή 779/87 ημερ. 26.1.89).

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής Λιμένων Κύπρου να προάξει το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Λιμενικού Μηχανοδηγού 1ης Τάξης αντί του αιτητή.

Α. Παπαφιλίππου, για τον αιτητή.

Ν. Παπαευσταθίου, για την καθ' ης η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η
10 λαικής η αίτηση έχει τη φυσιογνωμία νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου. Θεσμικός νόμος διέπει τη σύσταση, τους σκοπούς και τη λειτουργία της. Είναι οι περί της Αρχής Λιμένων Κύπρου Νόμοι 1973 έως 1987 (38/73, 59/77, 28/79, 195/85, 20/87 και 62/87). Η Αρχή (στο εξής θα
15 την αποκαλώ έτσι ή με τα αρχικά του ονόματός της) διευθύνεται από επταμελές συμβούλιο (άρθρο 5 του νόμου).

Στις 26/10/88 το Συμβούλιο πήρε την προσβαλλόμενη απόφαση να προάξει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κ. Γεώργιο Παναγή στη θέση λιμενικού μηχανοδηγού 1ης τάξης. Η
20 προαγωγή είχε αναδρομική δύναμη από 15/6/86. Με την προσφυγή του ο αιτητής επιδιώκει να ανατρέψει την απόφαση, αμφισβητώντας για διάφορους λόγους την ορθότητα και εγκυρότητά της.

Η επιλογή επρόκειτο να γίνει ανάμεσα σε 4 υποψηφίους τους οποίους αρμόδια υπηρεσιακή επιτροπή ξεχώρισε από σύνολο 19 υποψηφίων για τη θέση. Ομως το Συμβούλιο απέκλεισε τους δύο γιατί, όπως διαπίστωσε πριν από τη λήψη της απόφασης, δεν είχαν το προσόν της αγγλικής γλώσσας. Σύμφωνα με τον όρο 4(δ) του σχετικού
30 σχεδίου υπηρεσίας η γνώση αυτής της γλώσσας ήταν ανάμεσα στα απαιτούμενα προσόντα για κατάληψη της θέσης. Έτσι η εκλογή περιορίστηκε ανάμεσα στους δύο εναπομεί-

ναντες, τον αιτητή και τον προαχθέντα.

Πρέπει να σημειωθεί πως ο αιτητής διορίστηκε στην παραπάνω θέση με προγενέστερη απόφαση του ίδιου σώματος ημερ. 30/5/86. Η προαγωγή του όμως ακυρώθηκε στις 28/5/88 στην υπ' αρ. 451/86 προσφυγή που άσκησε ο αιτητής. Κρίθηκε πως η πράξη έπασχε απο ελλειπή αιτιολογία. Η αιτία της απόφασης εντοπίζεται στο εξής απόσπασμα:

"The reasoning is deficient. The sub judice decision falls short of the requirements of due reasoning. It does not convey the reasons why the respondents preferred the interested party."

Μετά την εξέλιξη αυτή το Συμβούλιο συνήλθε για να επανεξετάσει το θέμα υπό το φώς της ακυρωτικής απόφασης του δικαστηρίου. Από το συνημμένο στην ένσταση πρακτικό ημερ. 23/9/88 φαίνεται ότι, αφού έλαβε γνώση της απόφασης, το Συμβούλιο προσδιόρισε - και σωστά θα έλεγα - τη βάση και το πλαίσιο επανάκρισης σαν την επαναφορά της υπόθεσης στα πραγματικά και νομικά δεδομένα που υπήρχαν κατά το χρόνο έκδοσης της διοικητικής πράξης που ακυρώθηκε. Ο δε νομικός σύμβουλος της Αρχής υπόδειξε την υποχρέωση για νέα αιτιολογημένη κρίση. Η διαδικασία, όπως ήδη έχει ειπωθεί, συμπληρώθηκε στις 26/10/88 με τη λήψη της επίδικης απόφασης. Προηγουμένως, κατά την ίδια συνεδρίαση, το Συμβούλιο δέχθηκε σε προσωπική συνέντευξη και χωριστά τους 4 προκριθέντες, όπως προαποφασίστηκε στη σύνοδό του της 29/9/88.

Το σύστημα που εφαρμόζει η Α.Λ.Κ. για την προαγωγή των υπαλλήλων που βρίσκονται στην υπηρεσία της είναι στην ουσία αξιοκρατικού χαρακτήρα. Και ταυτίζεται εν πολλοίς με εκείνο των δημοσίων υπαλλήλων. Το θέμα ρυθμίζεται από τους περί Αρχής Λιμένων Κύπρου (σχέδια και λοιποί όροι υπηρεσίας υπαλλήλων) Κανονισμούς του 1982 (Κ.Δ.Π. 317/82). Σύμφωνα με τον καν. 3 του Μέρους IV τα στοιχεία κρίσης για την προαγωγική εξέλιξη υπαλ-

λήλου είναι η αξία, τα προσόντα και η αρχαιότητα. Γιαντό το τελευταίο κριτήριο ισχύουν κατ' ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 46 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων 1967 έως 1981.

- 5 Ο πρώτος λόγος της προσφυγής είναι πως ο ενδιαφερόμενος δεν κατέχει το προσόν της αγγλικής, όπως διαλαμβάνει ο σχετικός όρος του σχεδίου υπηρεσίας. Δεν υπάρχει στιδήριτο ενώπιον του δικαστηρίου, υπέβαλε ο κ. Παπαφιλίππου εκ μέρους του αιτητή, που να υποστηρίζει
- 10 το αντίθετο. Το δε κρίσιμο πρακτικό της 26/10/88 δεν μας διαφωτίζει. Είναι φανερόν, κατέληξε, πως η κατοχή του προσόντος αυτού ως προϋπόθεσης για την προαγωγή δεν διερευνήθηκε.

- Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Και το πρακτικό δεν αφήνει καμιά αμφιβολία. Οι τέσσερεις επιλεγέντες κλήθηκαν σε προσωπική συνέντευξη, που πραγματοποιήθηκε για τον καθένα χωριστά, με μοναδικό στόχο να διερευνηθεί ακριβώς το θέμα των προσόντων τους. Το αποτέλεσμα ήταν -
- 15 και μνημονεύεται ρητά στο πρακτικό - πως οι δύο αποκλείστηκαν μετά από τη διαπίστωση πως δεν είχαν το προαπαιτούμενο προσόν της γλώσσας. Αυτονόητο είναι πως εξακριβώθηκε ότι οι δύο διάδικοι, που κρίθηκαν ως οι μόνοι κατάλληλοι, κατείχαν τέτοιο προσόν. Παρόλο που δεν σχολιάστηκε εξειδικευτικά, παρατηρώ πως η μέ-
- 20 θοδος διαπίστωσης ήταν, κατά τη γνώμη μου, ικανοποιητική δοθέντος ότι δεν υπήρχε αναφορά σε επίτεδο ψηλότερο από την απλή γνώση της γλώσσας. Άθως Γ. Γεωργιάδης και Άλλοι ν. Ε.Δ.Υ. (1967) 3 Α.Α.Δ. 653, 669. Είναι ακόμη και τα ενισχυτικά στοιχεία που περιέχουν οι φάκελοι.
- 30 Πέρα από τη σχετική βαθμολογία στο απολυτήριο του ενδιαφερόμενου το personal record στον προσωπικό του φάκελο αναφέρει πως είναι γνώστης, μεταξύ άλλων γλωσσών, και της αγγλικής. Παρόμοια καταχώριση υπάρχει και για τον αιτητή.

- 35 Το επόμενο επιχείρημα είναι πως δεν έγινε σύγκριση των υποψηφίων, πλημμέλεια που συνάγεται απευθείας από το σχετικό πρακτικό και που αποτελεί λόγο ακυρότη-

τας της απόφασης. Είναι φανερόν, από ένα βλέμμα στο σχετικό απόσπασμα, πως έγινε αξιολογική σύγκριση, η οποία πρέπει απαραίτητα να είχε σαν υπόστρωμα τους φακέλους, γιατί γίνεται ρητή μνεία σε στοιχεία που περιέχουν. Το παραθέτω ολόκληρο γιατί αποτελεί και την αιτιολογία της επίδικης απόφασης: 5

"Το Συμβούλιο έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολο τους. Ειδικότερα το Συμβούλιο παρητήρησε ότι οι υποψήφιοι Γεώργιος Παναγή και Σωτήρης Παναγή για τα έτη 1979 έως 1985 αξιολογούνται με γενική αξιολόγηση βαθμού 3, ενώ με βάση την αναλυτική βαθμολογία σημείωσε ότι ο υποψήφιος Γεώργιος Παναγή παρουσιάζει σταθερά καλύτερη αναλυτική βαθμολογία για τα έτη 1980 έως 1985 από τον Σωτήρη Παναγή, εκτός από το έτος 1983 που οι δύο υποψήφιοι έχουν την ίδια αναλυτική βαθμολογία. 10 15

Αναφορικά με τα προσόντα των υποψηφίων το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι και οι δύο υποψήφιοι είναι περίπου ίσοι σε προσόντα και αρχαιότητα.

Το Συμβούλιο αποδίδοντας την πρέπουσα βαρύτητα και εκτίμηση των καθιερωμένων κριτηρίων στο σύνολο τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) έκρινε σαν καταλληλότερο για προαγωγή στη θέση Λιμενικού Μηχανοδηγού 1ης τάξης τον Γεώργιο Παναγή. Το Συμβούλιο αποφάσισε περαιτέρω όπως η προαγωγή του κ. Γ. Παναγή έχει ισχύ από τις 15/6/1986." 20 25

Θα μπορούσα να προσθέσω πως και σε περίπτωση ακόμη που η απόφαση δεν αποκάλυπτε με ρητές αναφορές πως έλαβε χώραν σύγκριση των υποψηφίων, θα λειτουργούσε το τεκμήριο της κανονικότητας: ότι δηλαδή το διορίζον όργανο έλαβε υπόψη και σύγκρινε τους υποψήφιους μεταξύ τους πριν εκφράσει την προτίμηση του. ΑΕ 789, 791, 796 Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας ημερ. 30/5/89, 512/89 Μαρούλα Στεφάνου ν. Δημοκρατίας ημερ. 19/9/90 σελ. 8-9. Το τεκμήριο είναι βέβαια μαχητό, αλλά δεν δόθηκε ούτε υπάρχει κανένα στοιχείο που θα το 30 35

καθιστούσε ανατρέψιμο.

- Με αφορμή την παράθεση της αιτιολογημένης κρίσης της Αρχής θα μπορούσα εδώ να διευκρινίσω ένα θέμα που αφορά στο κριτήριο της αξίας. Εκ μέρους της Αρχής ο κ.
- 5 Ν. Παπαευσταθίου προσπάθησε να πείσει πως η αναλυτική βαθμολογία, η οποία ευνοεί το διορισθέντα, αποδεικνύει την υπεροχή του στον τομέα της αξίας. Η αντίπαλη θέση είναι πως η διαφορά είναι ασήμαντη σε βαθμό που από την άποψη αυτή πρέπει να θεωρούνται ουσιαστικά
- 10 ίσοι. Συμφωνώ με τη δεύτερη άποψη. Ο κανόνας, όπως διαμορφώθηκε και ακολουθείται χωρίς ταλαντεύσεις από τη νομολογία, είναι πως στις εκτιμήσεις που βασίζονται σε εμπιστευτικές εκθέσεις σημασία έχει η γενική βαθμολογία. Οι επι μέρους κρίσεις δεν έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα
- 15 αν δεν επηρεάζουν τη γενική κατάταξη και βαθμολόγηση. *Δημοκρατία ν. Ρούσσος* (1987) 3 Α.Α.Δ. 1217, 1224. Βλέπε επίσης *Δημοκρατία ν. Καστελλάνου* (1988) 3 C.L.R. 2249.

- Ο επόμενος ισχυρισμός είναι πως η Αρχή δεν ερευνήσε τα δεδομένα που περιστοιχίζουν την αρχαιότητα. Ετσι δεν
- 20 ήλθαν σε φώς εκείνα τα στοιχεία που καταδείχνουν την υπεροχή του αιτητή. Με άλλα λόγια προβάλλεται η εκδοχή πως η Αρχή λειτούργησε κάτω από πλάνη περί τα πράγματα. Ωστόσο από το πρακτικό που παραθέσαμε προκύπτει ότι η σειρά αρχαιότητας απασχόλησε το Συμβούλιο το
- 25 οποίο κατέληξε πως οι διάδικοι ήταν περίπου ίσοι.

- Το πρωταρχικό γεγονός είναι ότι και οι δύο άρχισαν τη σταδιοδρομία τους στην Α.Λ.Κ. τον ίδιο χρόνο, την 1/10/77, και στην ίδια θέση, του λιμενικού μηχανοδηγού
- 30 2ης τάξης. Η ένταξη τους έγινε με βάση τις διατάξεις του άρθρου 35(1) του Ν. 38/73. Η αρχαιότης του αιτητή, ομολογουμένως απομακρυσμένη, εντοπίζεται στη θέση που κατείχαν προηγουμένως στο Τμήμα Λιμένων του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων ως λιμενικοί μηχανοδηγοί. Ο αιτητής διορίστηκε στις 20/7/74 και ο ενδιαφερό-
- 35 μενος την 23/1/76. Για ολοκλήρωση του ιστορικού υπηρεσίας θα μπορούσε επιπρόσθετα να λεχθεί πως η πρόσληψη στη δημόσια υπηρεσία έγινε την 1/2/68 και 28/6/67 αντί-

στοιχα.

Ο δικηγόρος του αιτητή υποστήριξε ότι με βάση τον Καν. 44(1) της Κ.Δ.Π. 136/78 προϋπηρεσία υπαλλήλου στην Αρχή Λιμένων λαμβάνεται υπόψη για σκοπούς σει- 5
 ράς αρχαιότητας. Επιστημαίνεται όμως ότι κατά τον ου-
 σιώδη χρόνο ίσχυε η Κ.Δ.Π. 317/82. Ο Καν. 1 (β) του Μέ-
 ρους II, που περιέχει μεταβατικές διατάξεις, προβλέπει
 ρητά πως ο κανονισμός που επικαλέστηκε ο αιτητής κα- 10
 ταργείται και ότι παραμένει σε ισχύ μέχρις ότου πληρω-
 θούν συγκεκριμένες θέσεις. Είναι ξεκάθαρο πως σε αυτές 10
 δεν περιλαμβάνεται η επίδικη θέση. Έτσι, σύμφωνα με την
 εισήγηση του κ. Ν. Παπαευσταθίου, η υπηρεσία του αιτητή
 στο Τμήμα Λιμένων δεν μπορεί να προσμετρήσει έτσι
 ώστε να καταστήσει τον αιτητή ουσιαστικά αρχαιότερο 15
 στην υπηρεσία. 15

Ο κ. Παπαφιλίππου δέχθηκε πως κατά τον ουσιώδη
 χρόνο ίσχυαν οι κανονισμοί του 82, αλλά υπέβαλε πως
 δεν επηρεάστηκε το κεκτημένο δικαίωμα του πελάτη του.
 Παρατηρώ ότι οι συνέπειες που μπορεί να προκύψουν 20
 από κατάργηση νόμου καθορίζονται από το άρθρο 10 του
 περί Ερμηνείας Νόμου, Κεφ. 1 της κυπριακής νομοθεσίας.
 Για τους σκοπούς της απόφασης μου σημασία έχει η πα-
 ράγραφος (γ) του εδ. 2:

"Where a Law repeals any other enactment, then,
 unless the contrary intention appears, the repeal shall not 25

(a)

(b)

(c) affect any right, privilege, obligation, or liability
 acquired, accrued, or incurred under any enactment so
 repealed; 30

Είναι σαφές πως για να μην διαγραφεί δικαίωμα απα-
 ραίτητη προϋπόθεση είναι να μην εκδηλώνεται πρόθεση
 στο νέο νόμο για εξάλειψή του. Εδώ υπάρχει τέτοια πρό-

νοια που καταργεί το δικαίωμα. Άρα λοιπόν κατά τον υπολογισμό της αρχαιότητας δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη η αρχαιότητα που δημιουργήθηκε στο Τμήμα Λιμένων. Ακόμη και σε περίπτωση που η γνώμη αυτή κρίνεται 5 λανθασμένη, η αρχαιότητα του αιτητή από άλλη θέση στο παρελθόν οριακή μόνο αξία μπορεί να έχει. Κατά συνέπεια, από οποιαδήποτε σκοπιά, η διαπίστωση του Συμβουλίου αναφορικά με το κριτήριο της αρχαιότητας ήταν σωστή.

- 10 Πέρα από τη γνώση της γλώσσας ο αιτητής δεν αμφισβήτησε πως ο συνάδελφος του κατείχε τα υπό του σχεδίου υπηρεσίας προβλεπόμενα ακαδημαϊκά και άλλα προσόντα (παράγραφος 4). Πρόβαλε όμως τη θέση πως δεν εκπαιδεύθηκε, όπως ο ίδιος, στη χρήση πλωτού γερανού.
- 15 Πρέπει να διευκρινιστεί πως ανάμεσα στα καθήκοντα της θέσης είναι ο χειρισμός γερανών και η επάνδρωση των πλωτών μέσων της Αρχής. Για τις ευθύνες της θέσης γίνεται χωριστή πρόβλεψη από την παράγραφο 3 του σχεδίου υπηρεσίας. Το επιχείρημα είναι πως τα καθήκοντα είναι 20 άρρηκτα συνδεδεμένα με τα προσόντα η δε Αρχή δεν έκαμε τη δέουσα έρευνα "αν οι υποψήφιοι κατά τον ουσιώδη χρόνο δηλαδή την 30/5/86 κατείχαν τα υπό του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης απαιτούμενα προσόντα."

- Δεν μπορώ να συνταχθώ με την άποψη του αιτητή 25 γιατί η φύση των καθηκόντων της θέσης δεν αποτελεί καθυστερημένη νόμιμο κριτήριο για την πρόκριση υπαλλήλου έναντι συναδέλφου του. Όπως είδαμε, η προαγωγή των υπαλλήλων της Α.Α.Κ. γίνεται με γνώμονα τα τρία στοιχεία που αναφέρουν οι κανονισμοί. Τα καθήκοντα της θέσης 30 δεν συνιστούν στοιχείο κρίσης. *Μαρούλα Στεφάνου ν. Δημοκρατίας* ανωτέρω, σελ. 5-6, 1040/87, 46/88 *Ανδρόνικος Γεωργίου & Άλλοι ν. Δημοκρατίας* απόφαση ημερ. 12/12/90 σελ. 7, *Μιτσιδής ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 823.

- Ανεξάρτητα από το λόγο για τον οποίο απέρριψα την 35 εισήγηση θα εξετάσω το ζήτημα και υπό το πρίσμα της μαρτυρίας. Πρέπει να διευκρινιστεί πως η Αρχή δεν απο-

δέχθηκε τον παραπάνω ισχυρισμό του αιτητή. Έτσι η διαφωνία υπήρξε αντικείμενο μαρτυρίας και από τις δύο πλευρές. Μάρτυρας της Αρχής ήταν ο κ. Γ. Μαυρόγιαγκος, διευθυντής εκμετάλλευσης. Υπό την ιδιότητα του αυτή προτίθεται των διευθυντών λιμένων και συντονίζει το έργο τους. Από την αναντίλεκτη στο σημείο αυτό μαρτυρία του προκύπτει πως η Αρχή διαθέτει περί τους 20 γεραμούς διαφόρων τύπων. Μεταξύ αυτών είναι και ένας πλωτός γερανός. Θεωρείται παλιού τύπου μηχανήμα και είναι κατασκευής του 1943. Είναι αναμφισβήτητο πως στους φακέλους υπάρχει έγγραφο με ημερ. 26/9/84 του διευθυντή του λιμανιού Λεμεσού που βεβαιώνει πως τόσο ο αιτητής όσο και ο ενδιαφερόμενος είχαν εκπαιδευθεί και ήταν ικανοί να οδηγήσουν τους μεγάλους γεραμούς. Τεκμαίρεται δε, ελλείψει αντίθετης μαρτυρίας, πως το έγγραφο ήταν ενώπιον του Συμβουλίου κατά τον κρίσιμο χρόνο. Είναι η μαρτυρία του κ. Μαυρόγιαγκου πως ο ενδιαφερόμενος εκπαιδεύθηκε και στο χειρισμό του πλωτού γερανού.

Είναι απαραίτητη εδώ μια παρεμβολή αναφορικά με γεγονότα που συνέβησαν το 1990. Ο ενδιαφερόμενος ζήτησε εγγράφως από το διευθυντή του λιμανιού Λεμεσού (τεκ. Ρ) να του αναθέσει μόνιμα καθήκοντα στον πλωτό γερανό. Ανώτερος μηχανοδηγός διαπίστωσε πως είχε κάποιο πρόβλημα και ανέφερε γραπτώς στο διευθυντή του λιμανιού (τεκ. Ν) πως ήταν ανάγκη να τον παρακολουθήσει ακόμη 2-3 φορές προτού του αναθέσει το χειρισμό. Αυτά ήταν κυρίως τα στοιχεία στα οποία ο κ. Παπαφίλιππου βάσισε την εισήγηση του. Νομίζω πως δικαιολογούνται οι παρακάτω παρατηρήσεις που την καθιστούν αβασίμη και από τη σκοπιά αυτή. Ο ακυρωτικός έλεγχος γίνεται στα πλαίσια των στοιχείων που η διοίκηση είχε στη διάθεση της κατά το χρόνο που λάμβανε την απόφαση: 779/87 Νίκος Ζαβρός ν. Δημοκρατίας απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου ημερ. 26/1/89 σελ. 7. Εδώ έχουμε συμβάντα πολύ μεταγενέστερα του 1990 που καμιά έρευνα δεν μπορούσε τότε να φέρει στην επιφάνεια. Περαιτέρω τα έγγραφα που κατατέθηκαν εκ μέρους του αιτητή (τεκ. Μ, Ν, Ξ) δεν αποδεικνύουν πως ο ενδιαφερόμενος δεν

έτυχε σχετικής εκπαίδευσης στο παρελθόν. Επομένως ούτε και πάνω στη βάση αυτή θα μπορούσε να θεμελιωθεί ο προβαλλόμενος λόγος ακύρωσης.

- 5 Το τελευταίο σχόλιο αφορά στην αιτιολογία. Είναι ανάμεσα στα θέματα που έθιξε κατά κάποιον τρόπο ο αιτητής και χρειάζεται να απαντηθεί. Η γενική αρχή είναι πως μετά την ακύρωση απόφασης για έλλειψη ή ανεπάρκεια αιτιολογίας η διοίκηση, επανεξετάζοντας το θέμα, μπορεί να επαναλάβει την απόφασή της, χωρίς τούτο να σημαίνει
- 10 πως παραβιάζει το δεδικασμένο, αν αιτιολογήσει επαρκώς την νέα της κρίση. Το Συμβούλιο εδώ έκαμε επίκληση σε πραγματικά δεδομένα που δεν είχε γίνει για την αρχική απόφαση και που δεν υπήρξαν αντικείμενο δικαστικής κρίσης στην προηγούμενη προσφυγή. Αυτό προκύπτει και
- 15 από την απλή αντιπαράθεση των δύο κειμένων που συνιστούν την αιτιολογία. Περαιτέρω η νέα αιτιολογία συνάδει με τα στοιχεία των φακέλων στα οποία αναφέρεται. Επομένως η νομιμότητα της αιτιολογίας της προσαλλόμενης πράξης παρέμεινε ακλόνητη.
- 20 Τα ευρήματα που προηγήθηκαν αφήνουν να φανεί με καθαρότητα πως δεν χωρεί περίπτωση ακύρωσης για έκδηλη υπεροχή του αιτητή απέναντι στο συνάδελφό του. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται διότι ελήφθη μέσα στα όρια της διακριτικής ευχέρειας που παρέχεται στην Αρχή.
- 25 Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζω έξοδα γιατί υπήρξε αριθμός αναβολών για τις οποίες δεν ευθύνεται ο αιτητής.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.